

Derk Jan Eppink: Snel een vredesakkoord met Poetin en daarna de blik richting China: Trump is er klaar voor

Door [Derk Jan Eppink](#) - 23 november 2024

Geplaatst in [Amerika](#) - [Europese Unie](#) - [Oekraïne](#) - [Rusland](#)

Vanuit Washington is na de verkiezing van Donald Trump een nieuwe wind op komst richting Europa om het oostfront in Oekraïne te ontgooien. Maar de zittende president Joe Biden zorgde nog even voor aanhoudende vorst met de levering aan Oekraïne van langeafstandsraketten (350 kilometer), die inmiddels ook zijn ingezet. De Russische president Vladimir Poetin verlaagde daarop de drempel voor de inzet van atoomwapens, terwijl in Den Haag een NSC-komedie werd opgevoerd rond Pieter Omtzigt: komt hij wel of komt hij niet terug?

Trump wordt op 20 januari 2025 in Washington beëdigd als de 47ste president van de VS maar hij tekent nu alvast de contouren van een nieuw beleid. Zijn motto is *'Peace through Strenght'*, het type slogan dat doet denken aan het Reagan-tijdperk (1981-1989).

China als de grote opponent

In de lange reeks benoemingen heeft Trump Mike Waltz (50), een Congreslid uit Florida en gedecoreerd militair, aangewezen als adviseur voor nationale veiligheid. Waltz kan meteen van start gaan want zijn functie is niet onderworpen aan de goedkeuring van de Senaat. Volgens Waltz komt het gevaar vanuit de Pacific onder Chinese vlag. Hij was na de Russische inval in Oekraïne voorstander van grote wapenleveranties, maar is intussen bijgedraaid. Hij bepleit 'herijking', want China is de strategische opponent.

De Amerikaanse positie in die regio werd treffend in beeld gebracht door de groepsfoto van

Derk Jan Eppink: Snel een vredesakkoord met Poetin en daarna de blik richting China: Trump is er klaar voor

regeringsleiders die deelnamen aan de Asian-Pacific Economic Cooperation (APEC) in Peru. President Biden stond helemaal achter in de hoek op de laatste rij. Vooraan prominent de Chinese president Xi Jin Ping. Dat zou Trump niet overkomen. Hij zou zich als voormalige worstelaar desnoods naar voren vechten. Op de groepsfoto van de G-20 in Rio de Janeiro ontbrak Biden zelfs.

In welke richting gaat de Amerikaanse koers inzake Oekraïne? De oorlog zit vast in de loopgraven zoals ooit de Eerste Wereldoorlog. Elk offensief brengt grote verliezen met zich mee. Tot voor kort durfden weinigen in Europa over een 'uitweg' te praten, want dat leek verraad aan Oekraïne. Dat geluid komt nu van de 'president-elect'. Er moet een vredesregeling komen en dat kan alleen via de Verenigde Staten.

Europa is wederom een hok met rondrennende konijnen. Nederland zit weliswaar in de kopgroep van landen die Oekraïne daadwerkelijk steunen, maar de meeste andere landen belijden die steun vooral met de mond, zoals Frankrijk, Italië en Spanje. De Duitsers op hun beurt zijn altijd 'verzweift'. 'Het Westen' is in de praktijk net zo sterk als Amerika is. De werkverdeling tussen de Amerikaanse president en de secretaris-generaal van de NAVO is glashelder: Trump is de generaal en Mark Rutte de secretaris.

Aan het oostfront overheerst begrijpelijkerwijs ontmoediging. Volgens de *The Wall Street Journal* zouden 80.000 Oekraïense militairen zijn omgekomen. Aan de Russische zijde bestaan geen betrouwbare cijfers; er is sprake van honderdduizenden. Oekraïne is uitgeput, nadat de Russische 'Blitzkrieg' vastliep en uitmondde in een uitputtingsoorlog die Moskou - met meer mensen en materiaal - overwicht gaf.

De oorlog lijkt in Rusland niet populair en president Poetin durft geen nieuwe mobilisatierondes aan wegens gevreesd verzet. Dus kwam de formule van de Noord-Koreaanse troepenmacht van 10.000 man, waarvoor Rusland betaalt in geld en grondstoffen. Rusland zag Oekraïne traditioneel als 'regio'; niet als staat. Door Poetins invasie is Oekraïne een natiestaat geworden, met de onafhankelijkheid in bloed geschreven.

Tijd voor een 'peace deal'

Beide landen zijn verzwakt, maar Oekraïne kreeg het zwaar te verduren. Delen van steden en infrastructuur zijn vernietigd, vlak voor de winter. Oekraïense burgers willen een vredesregeling, hoe dan ook, en de meeste Russische burgers eveneens. De opmerkingen van Trump vallen daarom in goede aarde. De tijd is rijp voor een 'peace deal'. En Amerika kan dat afdwingen met de wil van de president.

Bij de Democraten was die wil er amper. Zij beschouwden Poetin als schurk (wat klopt) en Trump als diens 'asset', een soort pion. Zo zou, aldus de Democraten, Hillary Clinton in 2016 de verkiezingen van Trump hebben verloren omdat hij aan de leiband liep van Poetin. Dat werd een mythe die de Democraten koesterden, maar ten onrechte, want Clinton verloor toch echt omdat ze haar eigen achterban als 'deplorables' bestempelde. Nu de Democraten wéér verloren, groeit het besef dat de

Derk Jan Eppink: Snel een vredesakkoord met Poetin en daarna de blik richting China: Trump is er klaar voor

echte oorzaken bij de partij zelf liggen. Een vooruitgang.

Trump kan Moskou onder druk zetten met vergaande economische sancties indien het niet meewerkt aan een vredesregeling. Zoals meer olie oppompen zodat de wereldprijs zakt, en daarmee ook de inkomsten van Rusland. Poetin vreest de machtsfactor Trump en verkiest onderhandelingen, mede onder druk van China.

Het Chinese model stagneert met lagere groei, grote staatsbedrijven die in problemen verkeren en een vastgoedcrisis door een volksverhuizing van tientallen miljoenen Chinezen uit het binnenland naar de (veel te) talrijke woontorens in grote steden langs de Chinese kust. De economie moet blijven draaien en die draait in China omdat het land op de wereldmarkt een grote exporteur is. De Chinezen hebben intussen in alle stilte een globaal infrastructuur-netwerk opgebouwd met havens (ook in Europa) en enorme invloed in ontwikkelingslanden. Bij de APEC-top stond president Xi niet voor niets centraal op de groepsfoto. Bij de G-20 ook.

Onderhandelingen over Oekraïne kunnen verlopen langs geijkte paden: een wapenstilstand, demarcatielijnen, onderhandelingen over grondgebieden, de keuze aan bewoners langs de demarcatielijn in welk land ze willen wonen, en hopelijk mogelijkheden voor familiebezoek. In de grensregio zijn miljoenen gemengde huwelijken geweest. De onderhandelingen over de grens zullen moeizaam verlopen.

Het is onwaarschijnlijk dat Rusland de Krim opgeeft. Het schiereiland in de Zwarte Zee was historisch Russisch, maar werd in de jaren vijftig van de vorige eeuw door Sovjetleider Nikita Chroesjtsjov aan Oekraïne overgedragen. Met de opdeling van de Sovjet-Unie viel de Krim onder Oekraïens gezag, maar werd in 2014 door Rusland bezet.

De sanctiepakketten waren niet effectief

Ook voor de Donbas zal het een hele klus worden om een kaart te tekenen waar beide partijen mee instemmen. Poetin wil Oekraïne opdelen in stukken: een *nonstarter*. Uiteindelijk bestaat het gevaar dat de oostgrens van Oekraïne een nieuw 'ijzeren gordijn' wordt, dat van Noord-Finland loopt tot onder aan de Zwarte Zee. Volgt de vraag: mag Oekraïne bij de NAVO en/of de EU? De laatste zal makkelijker zijn, behoudens alle toetredingsvoorwaarden, dan het eerste.

Europa kijkt toe en werd in deze Oekraïne-oorlog zélf flink verzwakt. Op 24 juni nam de EU het 14de sanctiepakket aan tegen Rusland, maar hoe effectief waren al die maatregelen? De sancties deden de olie- en gasprijs stijgen, wat binnen de EU een flinke inflatiegolf veroorzaakte die de koopkracht van gewone burgers ondermijnde. Een hoge olieprijs maakt Rusland (lees: de rijke Russen) rijker, maar Europa armer. En dat terwijl ons energie- en klimaatbeleid – dankzij alle als 'investering' omschreven uitgaven – de concurrentiekracht van Europese bedrijven toch al verzwakt.

Derk Jan Eppink: Snel een vredesakkoord met Poetin en daarna de blik richting China: Trump is er klaar voor

De EU moet een herstart maken

Het meest sprekende voorbeeld is Duitsland, dat economisch achteruitgaat, met een infrastructuur die afkalft. De politieke situatie in het land is instabiel, net als in Nederland, België en Frankrijk. Ondertussen is de EU een machinerie die grootse plannen ('ambities') produceert, zoals het 'Plan-Draghi' van 800 miljard euro, die echter verdampen wegens onbetaalbaar.

De sancties tegen Rusland waren wellicht een ethisch imperatief, maar bleken economisch en politiek destructief. De EU moet zich herijken, niet door dagdromerij maar door economisch realiteitsbesef: met een moderne industriële toekomst en als innoverend handelsblok. De materiële basis en culturele cohesie van Europa verkrumelt, terwijl aan de andere kant van de Atlantische Oceaan de economie in hogere versnelling wordt gezet. Europa staat onder Trump niet hoog op de Amerikaanse agenda. Het is 'America First' en de blik gaat richting Verre Oosten.

Op 9 oktober verscheen 'Rechtsomkeert', het nieuwe boek van Derk Jan Eppink. Daarin schetst hij in heldere taal hoe zich in Europa, de Verenigde Staten en vooral Nederland een rechtse omwenteling voltrok. Het boek verscheen bij Uitgeverij Blauwburgwal, kost € 22,95 en kan [HIER](#) worden besteld. Informatie voor media en de boekhandel: info@blauwburgwal.nl

Wynia's Week verschijnt nu drie keer per week! De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs. Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk [HIER](#). Hartelijk dank!